

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **S., s.r.o.**, organizačná složka podniku zahraniční osoby, so sídlom v S., P., zastúpený advokátom JUDr. V. S., Advokátska kancelária v S., N., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia**, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v B., P., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 8. januára 2007, č. P/239/2/2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S 24/2007-38 zo dňa 24. januára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S 24/2007-38 zo dňa 24. januára 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, ktorým žalovaný rozhodoval o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu SOI so sídlom v T.

pre T. kraj č. P/239/2/2006 zo dňa 11.9.2006 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná a rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa). Krajský súd mal preukázané, že uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v T. pre T. kraj zo dňa 11.9.2006 č. P/239/2/2006, ktorým rozhodnutím prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 50.000.-Sk za porušenie § 6 ods. 3, písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže inšpektorátmi počas šetrenia dňa 6.4.2006 bolo zistené, že žalobca porušil zákaz konania v rozpore s dobrými mravmi, keď pri výpočte zmluvnej pokuty v prípade odstúpenia od zmluvy zo strany spotrebiteľa vychádzal z kúpnej ceny, ktorú spotrebiteľ v skutočnosti nezaplatil. Podľa názoru krajského súdu zhodne s názorom žalovaného sú zmluvné podmienky v časti zmluvnej pokuty pre prípad odstúpenia kupujúceho od kúpnej zmluvy vo výške 25 % z kúpnej ceny nielenže v rozpore s dobrými mravmi a preto súčasne takéto dojednanie považoval aj neurčitým a teda neplatným podľa § 39 Občianskeho zákonníka (OZ). Poukázal na to, že z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré citoval, vyplýva, že spotrebiteľ má právo odstúpiť od zmluvy bez udania dôvodu v lehote desiatich dní od uzavretia zmluvy a preto pokiaľ zákon umožňuje spotrebiteľovi odstúpiť v tejto lehote od zmluvy bez udania dôvodu, treba mať za to, že takéto odstúpenie nemožno spájať so zaplatením zmluvnej pokuty a spotrebiteľ má právo na vrátenie prípadného zaplateného preddavku a dodávateľ môže požadovať iba náhradu preukázateľne vynaložených nákladov spojených s odstúpením od zmluvy. Konštatoval, že zmluvnú pokutu možno podľa § 544 OZ dojednať iba pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti a teda v prípade jednostranného odstúpenia od zmluvy zo strany spotrebiteľa po lehote desiatich dní. Aj krajský súd konanie žalobcu, pokiaľ vo formulári kúpnej zmluvy uviedol zmluvnú pokutu bez určenia výšky alebo uvedenia jednoznačného spôsobu jej určenia, považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa a mimo toho takéto ujednanie považoval za neurčité a teda za neplatné podľa § 39 OZ, čím bol daný dôvod pre uloženie pokuty podľa § 24 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Krajský súd posudzoval výšku uloženej pokuty v intenciách § 245 ods. 2 O.s.p.. Konštatoval, že pokiaľ správny orgán žalobcovi uložil pokutu vo výške 50.000,- Sk, túto mu uložil blízko dolnej hranice zákonom

stanoveného rozpätia, a teda rozhodnutie správneho orgánu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil neúspechom žalobcu konaní v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca, žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo, aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Vytýkal súdu prvého stupňa, že v podstate iba zopakoval argumentáciu žalovaného a v napadnutom rozsudku sa prakticky nijako nevysporiadal s právnou argumentáciou uvedenou žalobcom v žalobe. Namietal, že súd prvého stupňa úplne ignoroval skutočnosť, že v rozhodnutiach žalovaného nie je uvedený ani jediný konkrétny prípad reálneho konania žalobcu, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Zdôraznil, že nikdy reálne nepristúpil k uplatneniu žiadnej zmluvnej pokuty. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že výskyt neurčitého ujednaní je súčasne dôkazom rozporu takejto zmluvy s dobrými mravmi. Rozsudok súdu prvého stupňa považoval za nesprávny, pretože samotné použitie tlačíva obsahujúceho kúpnu zmluvu s neurčitými ustanoveniami nie je bez ďalšieho konania v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaný navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu. Uviedol, že za rozporný s dobrými mravmi považuje spôsob výpočtu zmluvnej pokuty v prípade odstúpenia od zmluvy zo strany spotrebiteľa, keďže sa viaže na kúpnu cenu, ktorú v skutočnosti spotrebiteľ neuhradí. Potvrdil, že síce správny orgán prvého stupňa nezistil žiadne konkrétne poškodenie spotrebiteľa, avšak v opačnom prípade sa domnieval, že by výška postihnutia bola ešte podstatne vyššia. Zdôraznil, že uvedené konanie možno zaradiť medzi konania, ktoré sa vyznačujú značným stupňom nekalosti a to nielen z dôvodu

nejednoznačného určenia skutočnej kúpnej ceny, ktorú má kupujúci uhradiť, ktorá patrí medzi najdôležitejšie náležitosti každej kúpnej ceny, nejednoznačného určenia výšky zmluvnej pokuty, ale aj s ohľadom ne nespochybniteľne menej výhodné postavenie spotrebiteľa pri uzatváraní predmetnej kúpnej zmluvy. Určenú výšku pokuty považoval za primeranú skutkovým zisteniam.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 212 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty žalobcovi za porušenie § 6 ods. 3 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam prechádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo uloženie sankcie žalobcovi správnym orgánom za porušenie povinností vyplývajúcich mu z ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

Účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je ustanoviť niektoré podmienky podnikania významné pre ochranu spotrebiteľa, úlohy verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa a oprávnenia spotrebiteľov, združení spotrebiteľov alebo iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľa. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky. (§ 1 ods. 1, 3 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Spotrebiteľom v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa sa rozumie fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti. Predávajúcim sa v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby. Výrobkom v zmysle § 2 ods. 1 písm. f /uvedeného zákona sa rozumie každá hnuiteľná nová, použitá alebo upravená vec, ktorá bola vyrobená, vyťažená alebo inak získaná, bez ohľadu na stupeň jej spracovania, a ktorá, aj v rámci poskytnutia služby, je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo v prípade ktorej možno rozumne predpokladať, že ju bude spotrebiteľ používať, ak sa táto vec dodáva v rámci podnikateľskej činnosti za odplatu alebo bezodplatne. Výrobkom je aj hnuiteľná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnuiteľnej alebo nehnuteľnej veci. Za výrobok sa považuje aj elektrina a plyn určené pre spotrebiteľa.

Podľa § 6 ods. 1, 3 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný vo vzťahu k spotrebiteľovi dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v poskytovaní tovarov a služieb ustanovenú osobitným zákonom. Predávajúci najmä nesmie odmietnuť predaj spotrebiteľovi výrobky, ktoré má vystavené alebo inak pripravené na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktoré je v jeho prevádzkových možnostiach; nesmie takisto viazať predaj výrobkov alebo poskytnutie služieb na predaj iných výrobkov alebo poskytnutie iných služieb, pokiaľ nejde o obmedzenie rovnaké pre všetky prípady a v obchodnom styku obvyklé. To neplatí v prípadoch, v ktorých spotrebiteľ nespĺňa podmienky, ktoré musí spĺňať podľa osobitných predpisov (Zákon č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov - antidiskriminačný zákon).

Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

- a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,
- b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, **nepresné, nejasné, dvojzmyselné** alebo prehnané **údaje** alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 22 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa dozor a kontrolu nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú obce a orgány dozoru a kontroly podľa osobitných predpisov (§ 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z.z.) Ak nie je možné pôsobnosť orgánov dozoru a kontroly takto určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

Podľa § 24 ods. 1, 6 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinností v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk.

Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinností a mieru zavinenia.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný správny orgán, ako aj správny orgán prvého stupňa v preskúmvanej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci správne zistili skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver a preto ich rozhodnutia sú skutkovo a právne správne. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Z predloženého administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že Inšpektorát SOI v T. pre T. kraj rozhodnutím zo dňa 11.9.2006 č. P/239/2/2006 uložil žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa peňažnú pokutu v sume 50.000,- Sk, pre porušenie § 6 ods. 3 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa, z dôvodu, že kontrolou inšpektormi SOI vykonanou u žalobcu dňa 6.4.2006 bolo zistené, že účastník konania porušil zákaz konania v rozpore s dobrými mravmi, keď pri výpočte zmluvnej pokuty v prípadoch

odstúpenia od zmluvy zo strany spotrebiteľa vychádzal z kúpnej ceny, ktorú spotrebiteľ v skutočnosti nezaplatil. Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že šetrením mal zistené, že po predvedení výrobku v domácnosti spotrebiteľa je v prípade záujmu spotrebiteľa o zakúpenie výrobku, uzatvorená kúpna zmluva, pričom po posúdení niektorých kúpnych zmlúv (č. 2006*000036, 2006*000081) bolo zistené, že návrh kúpnej zmluvy je predložený spotrebiteľovi formou predtlačeneho tlačiva, v ktorom sa menia identifikačné údaje o spotrebiteľovi, kúpna cena, výška preddavku a doplatku, predpokladaný termín a podmienky dodania výrobku, miesto a dátum uzavretia zmluvy. Správny orgán prvého stupňa po vyhodnotení podkladov dospel k záveru, že predávajúci konal v rozpore s dobrými mravmi, keď v uzatvorených kúpnych zmluvách týkajúcich sa predaja výrobku Kachle na petrolej zn. Torino pri výpočte zmluvnej pokuty v prípade odstúpenia od zmluvy zo strany spotrebiteľa, vychádzal z kúpnej ceny, ktorú v skutočnosti spotrebiteľ nezaplatil a takéto konania považoval za rozporné so vžitými tradíciami a za konanie neobvyklé v obchodnom styku, keďže za kúpnu cenu sa považuje tá cena, ktorú spotrebiteľ v skutočnosti aj zaplatí.

Žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím na základe odvolania žalobcu uvedené rozhodnutie správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi dôvodmi prvostupňového správneho rozhodnutia.

Žalobca v žalobe proti rozhodnutiu žalovaného namietal, že bol týmto rozhodnutím ukrátený na svojich právach. Dôvody nezákonnosti videl v tom, že žalovaný správny orgán ako aj prvostupňový správny orgán dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, správne orgány oboch stupňov neúplne zistili skutkový stav, pretože nevykonali navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako aj, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že žalovaný sa predovšetkým nevyporiadal so zásadnými skutkovými a právnymi argumentmi, ktoré uviedol v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa.

Z právnej normy ustanovenej v § 24 ods. 1, 6 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že orgány dozoru a kontroly predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom sú povinné uložiť pokutu až do výšky 2 000 000 Sk.

Porušením povinnosti ustanovenej v zákone o ochrane spotrebiteľa je aj konanie predávajúceho, pokiaľ koná v rozpore s dobrými mravmi podľa § 6 ods. 3.

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 6 ods. 3 písm. a/, b/ za konanie v rozpore s dobrými mravmi považuje také konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyselnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zmluva, ktorú žalobca ako predávajúci používal vo forme predtlačeného tlačiva pri predaji výrobku kachle na petrolej zn. Torino, nepresnými a nejasnými údajmi mala za následok nezrozumiteľnosť údajov, z akej kúpnej ceny v konečnom dôsledku kupujúci mal zaplatiť zmluvnú pokutu.

Podľa § 544 ods. 2 OZ musia byť výška zmluvnej pokuty a spôsob jej určenia jasne stanovené a zároveň musí byť presne identifikovateľné, plnenie akej povinnosti je zmluvnou pokutou zabezpečené, pretože v opačnom prípade je príslušné zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute ponímané ako dojednanie, ktoré svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu (contra legem), alebo ho obchádza (fraudem legem), alebo sa prieči dobrým mravom (contra bona mores). Správne orgány oboch stupňov a ani súdy v preskúmajúcom konaní nespochybnili, tvrdenie žalobcu, že v uvedenom predtlačennom tlačive kúpnej zmluvy použil právom dovolené právne inštitúty týkajúce sa moderácie kúpnej ceny alebo zmluvnej pokuty. Určité konanie, ktoré je však osebe bezvadné, môže sa stať z hľadiska dobrých mravov závadným, ak bolo uskutočnené za určitých okolností alebo v určitej konštelácii. Na rozdiel od ustanovení Trestného zákona sa nevyžaduje úmysel a pre naplnenie tohto kvalifikačného znaku, avšak úplne postačí, pokiaľ je jednanie objektívne v rozpore s dobrými mravmi, pričom nie je potrebné, aby predávajúci konal zavinene, a ani aby si bol rozporu svojho jednania s dobrými mravmi vedomý.

Pokiaľ teda správne orgány oboch stupňov konanie žalobcu v danej veci kvalifikovali za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď v uzatváraných kúpnych zmluvách týkajúcich sa predaja výrobku kachle na petrolej zn. Torino pri výpočte zmluvnej pokuty v prípade

odstúpenia od zmluvy zo strany spotrebiteľa vychádzal z kúpnej ceny, ktorú v skutočnosti spotrebiteľ nezaplatil, považujúc takéto konanie za rozporné so vžitými tradíciami a za konanie neobvyklé v obchodnom styku, pretože za kúpnu cenu sa považuje tá cena, ktorú spotrebiteľ aj v skutočnosti zaplatil, podľa názoru odvolacieho súdu posudzovali konanie žalobcu v súlade s § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Z uvedených dôvodov nebolo možné prihliadnúť na námietku žalobcu, že správne orgány oboch stupňov na základe vykonaného dokazovania dospeli k nesprávnym právnym záverom a skutkové okolnosti nesprávne právne posúdili.

Odvolací súd taktiež neprihliadol na námietku žalobcu uvedenú v žalobe a v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, že správne orgány nevykonali v danej veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a súčasne že nevykonali ním navrhované dôkazy, pretože z administratívneho spisu nevyplýva a to ani z odvolania žalobcu proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu, že by v odvolacom správnom konaní navrhoval vykonanie nejakých dôkazov (výsluch svedkov). Pokiaľ aj žalobca v žalobe namietal, že žalovaný správny orgán nevykonal navrhované dôkazy, túto námietku uviedol formálne bez označenia konkrétnych dôkazov, ktoré v správnom konaní navrhoval a správne orgány jeho návrhu nevenovali náležitú pozornosť, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa taktiež považoval túto námietku za nedôvodnú.

Správne orgány oboch stupňov vykonali dokazovanie v danej veci v dostatočnom rozsahu pre zistenie skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie vo veci podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok), zo zistených skutkových okolností vyvodili správny právny záver a svoje rozhodnutia náležite odôvodnili v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

Pokiaľ aj súd prvého stupňa v rámci preskúvacieho konania vybočil z rozsahu preskúvania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného posudzovaním platnosti predtlačeneho tlačiva kúpnej zmluvy v zmysle § 39 OZ, takýto postup súdu prvého stupňa nemá za následok nesprávnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 potvrdil.

Odvolací súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a preto mu nevznikol nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 4. novembra 2008

Za správnosť vyhotovenia: Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu